

Z1R1KALD1A

Esana dut: gaur, zorigaiztoz, baserriaren aurkako aizeak txistu dagigu. Ez giaxitan, oba ez! , tentaldiak ere gain izaten...

Doñu: «Elurra tellatuan...».

Zertan abil, anaia,
itz leunak urtutzen?,
tentatzaille bezela
belarrira igortzen?
«Zelai miñak uxatu
—diostak tentelki-
bizi nai baldin baduk
munduan alaiki.

Sarats zimelen bidez
nintzoan aspertu,
orain nauk bapo aski
urian bizitu.
Gurdiaren kurrinka
ez nai diat entzun;
unian ditut orain
arrai milla lagun.

Aspergarri zait orain
sueteko sua
ta maiatz astean
sagarren kimua.
Emen bean nabil ni
egiñik gustua,
nai beste jolas, jan ta
edanik ardua.

Ez dit baserri lanak
ezertxo esaten,
ezta ifarrak ere
biotza eztitzen.
Zer ekarriko didan
zoriak ez dakit,
baiña gaurkoz beintzat
poza emen daurkit».

Ene anai zorozko,
ez neri gezurrik:
kaletarrak zabiltze
pake-poz gaberik.
Ni orde baserrian
biotza lasairik,
ez txiro, ez betea,
beti ornidurik.

EREINTZAK

*Ez du gora makala ereintzak. Baserri arloan dabillanak
nai ta ez jakin bear du zein sasoi dan egokiena azia lurrari
enzateko. Iñoiz uts eman litekena duzu, baiña geienez nolako
ereintza alako ernala izan oi da aziak. Ta azi bakoitzari eder
dakio bere erein aroa.*

Doiñu: P. M. Otaño-ren «Limosna txo bat...».

Egun astean ez du nagirik
larratxoriak kantari...
Bizi naia dut non-nai den ere,
sendo nik ere lanari.
Iritxi bai zait erein aroa,